

Η Κυριακή Α΄ Λουκά στην Ιερά Μονή Πανορμίτου Σύμης

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Σύμης, Τήλου, Χάλκης και Καστελλορίζου

Ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Σύμης, Τήλου, Χάλκης και Καστελλορίζου κ. Χρυσόστομος χοροστάτησε στον Όρθρο, λειτούργησε και κήρυξε τον θείον λόγο, στην [Ιερά Μονή Πανορμίτου](#) την Κυριακή Α΄ Λουκά, 27 Σεπτεμβρίου 2026, με συλλειτουργούς του τον Πανοσιολ. Αρχιμανδρίτη π. Ιωσήφ Αδαμόπουλο, Συμαίον την καταγωγή, φιλοξενούμενο κληρικό εκ της Ιεράς Μητροπόλεως Νικαίας, τον Αιδεσ. Πρωτοπρεσβύτερο π. Δημήτριο Κατζιγκά, φιλοξενούμενο κληρικό εκ της Ιεράς Μητροπόλεως Νέας Κρήνης και Καλαμαριάς, τους Αιδεσιμ. Πρεσβ. π. Γεώργιο Κακακιο και π. Νικόλαο Καρμανιώλο και τον Ιεροδιάκονο και αδελφό της Μονής, π. Πάυλο Τερεζάκη, συμπροσευχομένου από του Αγίου Βήματος του Θεοφιλεστάτου Καθηγουμένου και Βοηθού του Επισκόπου Ροδοστόλου κ. Αντωνίου, ενώ το ιερό αναλόγιο διηκόνησε ο Ιεροψάλτης κ. Ευάγγελος Λαγός μεθ' ετέρων.

Ο Σεβασμιώτατος δραττόμενος της ευλογημένης αυτής ευκαιρίας, ομίλησε προς τους πολυπληθείς πιστούς περί της Ευαγγελικής περικοπής, περί της κλήσεως

πρώτων τεσσάρων μαθητών και του θαύματος της πλούσιας αλιείας, στην λίμνη της Γεννησαρέτ, η οποία λειτουργεί ως το διαχρονικό πρότυπο, για το πως οφείλει ο άνθρωπος να ανταποκρίνεται στο θείο κάλεσμα.

Οι μαθητές ακολούθησαν αμέσως τον Χριστό, αποδεικνύοντας ότι διέθεταν τέσσερις βασικές αρετές που αποτελούν απαραίτητα εφόδια για κάθε πιστό: την πίστη, την απλότητα της καρδιάς, την υπακοή και την προθυμία. Η πίστη προσφέρει προσανατολισμό και στήριγμα στην ζωή, ενώ η παιδική απλότητα επιτρέπει στον άνθρωπο να αποδέχεται τα θαύματα και τα μυστήρια του Θεού χωρίς αμφιβολίες. Παράλληλα, η υπακοή στο θείο θέλημα αποκτά ουσιαστικό νόημα όταν συνοδεύεται από προθυμία, χαρά και ελεύθερη διάθεση, μακριά από φόβο ή καταναγκασμό. Επιπλέον, πολύ ιδιαίτερο στοιχείο είναι η συναισθηματική αντίδραση του Αποστόλου Πέτρου, ο οποίος ζήτησε από τον Κύριο να απομακρυνθεί δηλώνοντας αμαρτωλός. Η στάση αυτή δεν υποδηλώνει άρνηση, αλλά τον βαθύ συγκλονισμό της ψυχής του μπροστά στην θεία αγιότητα, καθώς και την απόλυτη συναίσθηση της ανθρώπινης μικρότητας. Αυτή η συντριβή και η ταπεινή αναγνώριση της αμαρτωλότητας αποτελεί γνώρισμα κάθε πνευματικού ανθρώπου και είναι ακριβώς το στοιχείο που ελκύει τελικά το έλεος και την αγάπη του Θεού στην ζωή του πιστού.

© Ι. Μ.ΠΑΝΟΡΜΙΤΟΥ ΣΥΜΗΣ

© Ι. Μ.ΠΑΝΟΡΜΙΤΟΥ ΣΥΜΗΣ

© Ι. Μ.ΠΑΝΟΡΜΙΤΟΥ ΣΥΜΗΣ

© Ι. Μ.ΠΑΝΟΡΜΙΤΟΥ ΣΥΜΗΣ

© Ι. Μ.ΠΑΝΟΡΜΙΤΟΥ ΣΥΜΗΣ

© Ι. Μ.ΠΑΝΟΡΜΙΤΟΥ ΣΥΜΗΣ

© Ι. Μ.ΠΑΝΟΡΜΙΤΟΥ ΣΥΜΗΣ

© Ι. Μ.ΠΑΝΟΡΜΙΤΟΥ ΣΥΜΗΣ

© Ι. Μ.ΠΑΝΟΡΜΙΤΟΥ ΣΥΜΗΣ

© Ι. Μ.ΠΑΝΟΡΜΙΤΟΥ ΣΥΜΗΣ

© Ι. Μ. ΠΑΝΟΡΜΙΤΟΥ ΣΥΜΗΣ

© Ι. Μ.ΠΑΝΟΡΜΙΤΟΥ ΣΥΜΗΣ